

[Uhrskov.]

et fast skel imellem barn og ung på den ene side og voksen på den anden side. Det at blive voksen er jo en ret langstrakt proces; man bliver konfirmeret i én alder, man må se film, der er forbudt for børn, i én alder, man er skattepligtig fra én alder, man kan få kørekort, man kan blive indkaldt til militæret, og man er ansvarlig for det, man foretager sig, over for lovgivningen i forskellig grad, efterhånden som man bliver ældre. Dette er i og for sig rimeligt, og det er i overensstemmelse med den gradvise og biologiske og psykiske modning, at man også gradvis vokser ind i samfundets verden af pligter og rettigheder. Men med ønsket om en sådan ensartethed af myndighedsalder og valgretsalder begynder man at opbygge en autoriseret og fast tærskel imellem ung og voksen — en fast tærskel, der ikke rigtig har dækning i virkeligheden.

Der er blevet talt om det argument at henvise til de andre nordiske landes lovgivning, og det er jo et argument, der bruges ofte. Undertiden er det naturligvis relevant og rimeligt, men her bruges det efter min opfattelse i realiteten imod 18 års valgret. Når det er tilfældet, er henvisningen til de andre nordiske lande en bremse, så er det et eksempel på, at det mindste fælles mål mellem de nordiske lande i dette som i mange andre tilfælde vil forsinke og forhale en lovgivning af fremskridtsvenlig karakter. Det er også et eksempel på, at man bare bruger det nordiske som et påskud til at forsinke og forhale en rimelig udvikling.

Efter min mening er ungdommen i dag moden til 18 års valgret; spørgsmålet, om valgretsalderen skal gå længere ned senere hen, er jo ikke så relevant i dag. Ungdommen er bedre uddannet end tidligere. Den sum af viden, man tilegner sig i dag, er langt større end tidligere, simpelt hen fordi den viden, der findes i samfundet, er så langt større, og fordi flere af de unge undervises mere, end det skete før. Hvad angår argumentet med, at man gerne ville have skubbet et par år i det pulserende liv ind mellem skole og valgret, er det i hvert fald ikke særlig godt, for allerede nu er der mange, der læser til længe efter de 21 år, og i fremtiden vil der blive mange flere, der læser til længe efter de 20 år. Ungdommen er også mere politisk bevidst, end den har været

tidligere. Den er mere engageret i de store, principielle, specielt udenrigspolitiske, spørgsmål, end den har været tidligere.

Alt i alt er det min opfattelse, at stemmeretten vil blive udnyttet af de 18—21-årige nok så godt og med fuldt så stor kompetence og viden om samfundsf forholdene som den, de ældre grupper i befolkningen er i besiddelse af. Så er det bare problemet, om sagen ikke er den, at regeringen ligesom camouflerer sin nervøsitet, sin angst for, at lovforslaget skal blive forkastet ved en folkeafstemning, under dette lag af formelle betragtninger. Det er nok væsentligt i sagen. Nu kan det godt være, at indenrigsministeren vil gøre, ligesom arbejdsministeren gjorde i går over for oppositionen; og betragte en kritik af, at lovforslaget ikke er vidtrækkende nok, som mere end 100 pct.s tilslutning til lovforslaget. Jeg ved det ikke, men en sådan argumentation vil i al fald virke lidt søgt. Sagen er nemlig, at en borgerlig regering som den, vi har, ikke kan undgå at fremkomme med en lang række forbedringer, mange gange små og utilstrækkelige, men dog forbedringer af lovgivningen i progressiv retning. Det ligger i, at udviklingens pres er så umådelig stort. Jeg vil anbefale og håbe, at den siddende regering eller i givet fald et flertal her i folketinget vil tage spørgsmålet om 18 års valgret op nu og ikke udskyde det et par år.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger at gøre. Vi har fremlagt vore synspunkter, og andre synspunkter, som i og for sig ikke er nye for os, er fremført her. Jeg har kun et par ting at føje til.

Det kan ikke overraske, at jeg er særlig glad for at kunne takke hr. Knud Hertling og hr. Djurhuus for den tilslutning, de gav til mit lovforslag.

Jeg har den opfattelse, at man fra alle sider i tinget vil møde et forslag om nedsættelse af valgretsalderen med venlighed. Det har været mit udgangspunkt, og når regeringen nu stiller med lovforslag om 20 år, må der dog ud fra tingets indstilling være tale om en forbedring med et år — selv om der selvfølgelig fra adskillige sider har været talt om 18 år.

Jeg vil gerne erindre om, hvad alle ved, at denne sag har en særlig karakter. Nor-